

Til:

- [XXX]
- Energitilsynet, (j.nr. [XXX])
- TRE-FOR A/S, TRE-FOR Varme A/S og TRE-FOR El-net A/S

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf. 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Sendt pr. e-mail til ovennævnte

Anonymiseret**10. november 2014**

J.nr. 1021-14-50-12

Afgørelse – Klage over afslag på at rejse tilsynssag om sponsorater til idræt

TML-EKN

[XXX] (herefter klager) har den 30. september 2014 klaget til Energiklagenævnet over Energitilsynets afvisning af at rejse en tilsynssag om TRE-FOR Varme A/S' og TRE-FOR El-net A/S' eventuelle udgifter til sponsorater til idræt. Energitilsynet traf den 29. september 2014 afgørelse om ikke at foretage sig yderligere i sagen i anledning af klagers henvendelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse af 29. september 2014 om ikke at rejse en tilsynssag for så vidt angår direkte indregning af sponsorater til idræt i TRE-FOR El-net A/S' og TRE-FOR Varme A/S' priser.

Energiklagenævnet videresender klagers henvendelse af 30. september 2014 til Energitilsynet til videre foranstaltning for så vidt angår vurderingen af, om eventuelle indirekte forhold, f.eks. koncerninterne aftaler, giver tilsynet anledning til at rejse en tilsynssag om TRE-FOR Varme A/S' priser for varme.

Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

TRE-FOR A/S¹ er en koncern, der består af bl.a. TRE-FOR Varme A/S og TRE-FOR El-net A/S. Derudover har koncernen også en kommerciel del, som bl.a. består af selskaberne TRE-FOR Entreprise A/S og TRE-FOR Bredbånd A/S.

Klager rettede den 25. september 2014 henvendelse til Energitilsynet, da klager oplevede en stigning på 10 % for sin varmeleverance fra TRE-FOR Varme

¹ TRE-FOR A/S er nærmere beskrevet på selskabets hjemmeside:
<http://trefor.dk/Om-TREFOR/Om-TREFOR/Organisation>

A/S. Klager ønskede at tilsynet skulle undersøge, om stigningen skyldtes direkte eller indirekte indregning i priserne af sponsorater til idræt.

På baggrund af klagers henvendelse indhentede Energitilsynet oplysninger fra TRE-FOR A/S, herunder TRE-FOR Varme A/S og TRE-FOR El-net A/S, om selskabernes sponsorater til idræt.

Energitilsynet fandt efter en gennemgang af sagens oplysninger, herunder TRE-FOR Varme A/S' og TRE-FOR El-net A/S' indberetninger til tilsynet, dog ikke anledning til at rejse en tilsynssag om TRE-FOR Varme A/S eller TRE-FOR el-net A/S, hvilket tilsynet traf afgørelse om den 29. september 2014.

10. november 2014

J.nr. 1021-14-50-12

TML-EKN

Klager påklagede herefter Energitilsynets afgørelse til Energiklagenævnet.

Side 2 af 7

Klagers synspunkter og bemærkninger

Det er klagers opfattelse, at Energitilsynet bør rejse en tilsynssag om varmeprisen (tariffer) hos TRE-FOR Varme A/S. Til støtte herfor har klager navnlig anført, at det bør undersøges, hvorfor TRE-FOR A/S med en omsætning på 1,4 mia. kr. alene har et overskud på 120 mio. kr., ligesom det bør sikres, at der ikke overføres penge fra TRE-FOR Varme A/S til selskabets kommercielle del, så varmeprisen dermed bliver for høj.

Energitilsynets udtalelse til sagen

Energitilsynet har oplyst, at tilsynet har indhentet oplysninger fra TRE-FOR A/S til belysning af, om selskaberne TRE-FOR Varme A/S og TRE-FOR El-net A/S, som er omfattet af Energitilsynets tilsynskompetence, indregner omkostninger til kommercielle aktiviteter i el- og varmepriserne. TRE-FOR A/S har oplyst, at midler til sponsorering mv. stammer fra TRE-FOR A/S' kommercielle selskaber og ikke fra TRE-FOR El-net A/S og TRE-FOR Varme A/S. Af TRE-FOR Varme A/S' og TRE-FOR El-net A/S' indberetninger til Energitilsynets register fremgår, at der ikke er indregnet omkostninger til sponsoring af idræt. Energitilsynet har på den baggrund vurderet, at der ikke var grundlag for at rejse en tilsynssag. Energitilsynet anfører endvidere, at tilsynet som udgangspunkt bør kunne stole på de oplysninger, som indberettes til tilsynet, ligesom det er strafbelagt at indberette urigtige oplysninger.

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse

Elforsyningslovens² §§ 78 og 80 beskriver Energitilsynets funktion og nedsættelse. Af lovens § 78 fremgår følgende:

² Lovbekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013 om elforsyning med senere ændringer.

”[...]

Energitilsynet

§ 78. Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsætter transport- og energiministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civilretlige tvister. [...]”

Af lovens § 80 fremgår endvidere:

”[...]

§ 80. Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage. [...]”

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har i en række sager taget stilling til, om Energitilsynet har pligt til at realitetsbehandle henvendelser og klager, som tilsynet modtager. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 15. december 2008, j.nr. 1021-21. Af denne afgørelse fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Energiklagenævnets bemærkninger

Energitilsynet er nedsat i medfør af elforsyningsloven § 78. Af bestemmelsens stk. 1 fremgår, at der til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsættes et Energitilsyn. Det fremgår endvidere af elforsyningslovens § 80, at Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

Varmeforsyningsloven og de øvrige love, som Energitilsynet fører tilsyn med, indeholder ikke på samme måde som elforsyningsloven specifikke bestemmelser om Energitilsynets tilsyns- og klagefunktion. Det er dog Energiklagenævnets opfattelse, at de generelle bestemmelser i elforsyningslovens §§ 78 og 80 om Energitilsynets funktioner og nedsættelse finder anvendelse på Energitilsynet som sådan, uafhængig af, hvilket lovområde Energitilsynet konkret behandler sager efter. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at Energitilsynet blev nedsat med hjemmel i elforsyningsloven, og at det derfor er naturligt, at generelle bestemmelser om Energitilsynets funktioner m.v. findes i elforsyningsloven.

10. november 2014

J.nr. 1021-14-50-12

TML-EKN

Side 3 af 7

Det følger ligeledes af ordlyden af elforsyningslovens § 78, stk. 1, at Energitilsynet varetager tilsyns- og klagefunktioner på *energiområdet*.

Tilsynsmyndigheder har efter almindelig forvaltningsretlig praksis som sådan ikke pligt til at behandle alle klager. Det er fast antaget vedrørende tilsynsordninger, hvor én forvaltningsmyndighed fører tilsyn/kontrol med en anden forvaltningsmyndighed. Det samme må antages at være udgangspunktet i forhold til et lovbestemt tilsyn med en erhvervssektor – som Energitilsynets virksomhed er udtryk for – medmindre en konkret fortolkning af den enkelte tilsynsbestemmelse måtte ændre herved. Dette udgangspunkt, hvorefter en tilsynsmyndighed ikke har pligt til at behandle klager eller andre henvendelser, gælder uanset, om den person, som klager, må anses for at have en væsentlig og individuel interesse i det forhold, der klages over (partsstatus/klageberettiget til Energitilsynet). Der henvises herved til Folketingets Ombudsmands udtalelse i Folketingets Ombudsmands Beretning 1990, side 83 ff. (FOB 1990.83). Udtalelsen findes bl.a. på det fælles statslige retsinformationssystem, www.retsinfo.dk under betegnelsen FOU 1990.83.

10. november 2014

J.nr. 1021-14-50-12

TML-EKN

Side 4 af 7

For så vidt angår en nærmere fortolkning af de generelle tilsynsbestemmelser i elforsyningslovens § 78, stk. 1, og § 80 finder Energiklagenævnet, at disse ikke pålægger Energitilsynet en pligt til at behandle klagesager. Energiklagenævnet har herved navnlig lagt vægt på, at det af elforsyningslovens § 80 følger, at Energitilsynet bl.a. på baggrund af en klage *kan* tage en sag op. Energiklagenævnet skal i det hele henvise til "Elforsyningsloven med kommentarer" af Bent Ole Gram Mortensen, 2. udgave 2004, Jurist- og Økonomforbundets forlag side 439 ff. Energiklagenævnet finder endvidere, at anvendelsen af udtrykket "klagefunktion" i elforsyningslovens § 78, stk. 1, ikke uden en nærmere præcisering i lovens forarbejder med tilstrækkelig klarhed pålægger Energitilsynet en egentlig pligt til at behandle klager. Energiklagenævnet bemærker hertil, at lovgivningen på det energiretlige område kan indeholde særskilte bestemmelser, som i konkrete tilfælde medfører en pligt for Energitilsynet til at behandle klager (f.eks. varmforsyningslovens § 23 k, stk. 4). En sådan pligt følger dog som anført ovenfor ikke af de generelle tilsynsbestemmelser i elforsyningslovens § 78, stk. 1, og § 80.

...

En tilsynsmyndighed som Energitilsynet har alene pligt til at realitetsbehandle henvendelser/klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Heraf følger, at en myndighed som minimum må foretage en vurdering af, om en henvendelse/klage rejser en sådan mistanke. Der henvises herved til FOB 1990.83 (se nærmere ovenfor), hvori det i en sag vedrørende Monopoltilsynet og Industriministeriet udtales, at det næppe er muligt at præcisere omfanget af pligten til at behandle konkrete sager nærmere end til, at der på den ene side ikke er pligt til at behandle alle klager eller andre henvendelser, hvor der er påstand om, at loven overtrædes, mens der på den anden side er pligt til at realitetsbehandle henvendelser, hvor der rejses konkret begrundet mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning.

[...]"

10. november 2014

J.nr. 1021-14-50-12

TML-EKN

Side 5 af 7

Afgørelsen er offentliggjort i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk, under menupunktet afgørelser. Afgørelsen omtaler endvidere en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand. Udtalelsen kan bl.a. findes på det fælles statslige retsinformationssystem, www.retsinfo.dk under betegnelsen FOU 1990.83.

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

En tilsynsmyndighed som Energitilsynet har alene pligt til at realitetsbehandle henvendelser/klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Heraf følger, at en tilsynsmyndighed som Energitilsynet som et minimum må foretage en vurdering af, om en henvendelse/klage rejser en sådan mistanke.

Energiklagenævnet finder, at Energitilsynet i tilstrækkeligt omfang har oplyst sagen til at kunne vurdere, om Energitilsynet bør realitetsbehandle klagers henvendelse for så vidt angår indregning i priserne hos TRE-FOR Varme A/S og TRE-FOR El-net A/S af direkte omkostninger til sponsorater.

Energiklagenævnet kan efter en konkret vurdering tilslutte sig Energitilsynets vurdering af, at der ikke på baggrund af klagen og de indhentede oplysninger er en konkret begrundet mistanke om, at TRE-FOR Varme A/S og TRE-FOR El-net A/S indregner direkte omkostninger til sponsorater i selskabernes priser. Energiklagenævnet har herved navnlig lagt vægt på, at det efter det af Energitilsynet oplyste, fremgår af selskabernes indberetninger til Energitilsynet, at der ikke er indregnet sådanne omkostninger i priserne. Energiklagenævnet lægger endvidere vægt på, at TRE-FOR A/S har oplyst, at midler til

sponsorater mv. stammer fra selskabets kommercielle del, dvs. ikke fra TRE-FOR Varme A/S og TRE-FOR El-net A/S.

Energiklagenævnet bemærker hertil – som også anført af Energitilsynet – at indberetning af urigtige oplysninger til Energitilsynet er strafbelagt, jf. elforsyningslovens § 7, stk. 1, nr. 9, og varmemforsyningslovens § 34, stk. 1, nr. 7.

Energiklagenævnet stadfæster herefter Energitilsynets afgørelse af 29. september 2014 for så vidt angår denne del.

Energiklagenævnet forstår dog klagers klage således, at klager også ønsker, at Energitilsynet skal undersøge om TRE-FOR Varme A/S indirekte, f.eks. gennem koncerninterne aftaler, der ikke er indgået på markedsvilkår, overfører penge til den kommercielle del af TRE-FOR A/S (krydssubsidiering).

10. november 2014

J.nr. 1021-14-50-12

TML-EKN

Side 6 af 7

Energitilsynet ses ikke i forbindelse med klagers henvendelse at have vurderet, om denne del af henvendelsen gav tilsynet anledning til at indlede en tilsynssag.

Energiklagenævnet videresender derfor denne del af henvendelsen til Energitilsynet til videre foranstaltning, således at tilsynet kan vurdere, om dette forhold giver anledning til at indlede en tilsynssag om TRE-FOR Varme A/S.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse af 29. september 2014 om ikke at rejse en tilsynssag for så vidt angår direkte indregning af sponsorater til idræt i TRE-FOR El-net A/S og TRE-FOR Varme A/S' priser.

Energiklagenævnet videresender klagers henvendelse af 30. september 2014 til Energitilsynet til videre foranstaltning for så vidt angår vurderingen af, om eventuelle indirekte forhold, f.eks. koncerninterne aftaler, giver tilsynet anledning til at rejse en tilsynssag om TRE-FOR Varme A/S.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter punkt 3 i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 efter varmemforsyningsloven. Bemyndigelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen,

jf. varmeforsyningslovens § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Denne afgørelse sendes også til orientering til TRE-FOR A/S, TRE-FOR Varme A/S og TRE-FOR El-net A/S samt til Energitilsynet.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnshormand

10. november 2014

J.nr. 1021-14-50-12

TML-EKN

Side 7 af 7